C/2025/766

11.2.2025.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums

Nozaru rūpniecības politika, kas atbalsta lielāku stratēģisko autonomiju

(pašiniciatīvas atzinums)

(C/2025/766)

Ziņotājs: **Alain COHEUR**

Līdzziņotājs: **Antonello PEZZINI**

Padomnieks	Giannino BERNABEI (I kategorijas līdzziņotājam)
Pilnsapulces lēmums	18.1.2024.
Juridiskais pamats	Reglamenta 52. panta 2. punkts
Atbildīgā specializētā nodaļa	Rūpniecības pārmaiņu konsultatīvā komisija
Pieņemts specializētās nodaļas sanāksmē	5.11.2024.
Pieņemts plenārsesijā	4.12.2024.
Plenārsesija Nr.	592
Balsojuma rezultāts (par/pret/atturas)	189/3/3

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1. Tāpat kā iepriekšējos atzinumos Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK) vēlas akcentēt, ka ļoti atšķirīgās rūpniecības nozarēs pastāv kopīgi riski. Lai gan bieži vien tiek sniegtas identiskas atbildes, tām tomēr ir jābūt mērķorientētām. EESK prasa Eiropas Komisijai (EK) steidzami atsākt nozaru rūpniecības politikas analīzi un perspektīvu apsvēršanu, veicot prognozēšanas pasākumus ar mērķi atgriezties globālās konkurētspējas pozīcijās.

1.2. EESK prasa Eiropas Komisijai ātri īstenot mērķtiecīgus pasākumus, kas atbalstītu dažādas stratēģiskas nozares, piemēram, ķīmiju un tās atvasinātos sektorus, metalurģiju un kiberdrošību.

1.3. EESK uzsver, ka vienotajam tirgum ir jānodrošina lielāka autonomija no ārējām atkarībām piegādes, procesu un produktu ķēdēs, kā arī jāorientē šā tirgus 450 miljoni patērētāju uz ES produktiem, nosakot ilgtspējas, apritīguma un oglekļa pēdas standartus, un tādējādi jāļauj vienotajam tirgum vēl vairāk stiprināt savu leģitimitāti.

1.4. Lai cīnītos pret rūpniecības lejupslīdi, EESK uzskata, ka uzņēmumiem ir vajadzīga piekļuve banku iestādēm, kas atbalsta teritoriāli iesakņojušos rūpniecības politiku, arvien kvalificētākiem darba ņēmējiem un akadēmiskajiem centriem, kas veicina inovāciju un pētniecību ar mērķi radīt nākotnes darbvietas.

1.5. Ķīmijas jomā EESK uzsver nepieciešamību palielināt partnerības, kas ļautu stimulēt inovāciju un investīcijas, pārcelt ķīmijas rūpniecību un izvietot ES teritorijā lēmumu pieņemšanas centrus, panākt vienotus šķirotu/priekšapstrādātu plastmasas atkritumu kvalitātes standartus un izveidot vienotu un atvērtu sekundāro tirgu, lai nodrošinātu nepārtrauktu plastmasas atkritumu piegādi ķīmiskās pārstrādes rūpnīcu darbībai.

1.6. Ņemot vērā apdraudējumus kiberdrošības jomā, EESK iesaka ieviest stingrāku un nepārtrauktu uzraudzību, kā arī izstrādāt preventīvās tehniskās palīdzības programmas, kas būtu pieejamas visiem uzņēmumiem.

1.7. EESK uzskata, ka metalurģijas nozares turpmāka lejupslīde ir nepieņemama, jo tā var nopietni apdraudēt mūsu stratēģisko autonomiju, visas mūsu rūpniecības nozares (dzelzceļu, kodolenerģētiku, jūrlietas, kosmosu, autobūvi, aizsardzību utt.) un līdz ar to arī mūsu rūpniecības nākotni. Vairāk nekā jebkad agrāk Eiropai ir nepieciešams izstrādāt industriālo kursu, ar ko atbalstīt zaļo kursu un aprites ekonomikas rīcības plānu, stiprināt industriālās alianses metalurģijā, izmantojot svarīgus kopīgu interešu projektus, reindustrializēt daudzas pamestas teritorijas nolūkā no jauna radīt kvalitatīvas tuvienes darbvietas.

2. **Vispārīgas piezīmes**

2.1. Ņemot vērā pastāvīgās krīzes, Eiropa ir apzinājusies, ka tai ir jārīkojas, lai novērstu gan savu stratēģisko atkarību, gan strukturālās nepilnības. Stratēģisko autonomiju varēs panākt tikai tad, ja pamatnozares un stratēģiskās nozares, tostarp energoietilpīgās un ūdens ietilpīgās nozares, paliks Eiropā un investēs uz vietas.

2.2. Globalizēto tīklu neuzticamības dēļ nepieciešamība palielināt piegādes ķēžu drošību kļūst par ekonomisku un operacionālu vajadzību. Ģeopolitiskā un drošības konteksta pasliktināšanās, kā arī dažu trešo valstu veiktie pasākumi ir radījuši apstākļus izejvielu kvazimonopolam, un tos vēl vairāk pastiprina milzīgu ražošanas subsīdiju piešķiršana, kuras rada tirdzniecības traucējumus un negodīgu konkurenci.

2.3. Vairāk nekā jebkad agrāk patērētāji dod priekšroku veselīgiem, ilgtspējīgiem un vietējiem produktiem, kuriem ir noteiktas augstākas prasības attiecībā uz tuvieni un izsekojamību, un šī tendence nāk par labu ražošanas pārcelšanai uz Eiropu. Mūsu rūpniecības nozarēm ir būtiska nozīme ekonomikas pārkārtošanā.

2.4. Šajā pašiniciatīvas atzinumā ir parādīta dažu nozaru nozīme stratēģiskās autonomijas sasniegšanā un veids, kā nozaru rūpniecības politika var tās atbalstīt. Daudzas nozares ir būtiskas mūsu autonomijai. Lai papildinātu atzinumā "Ceļā uz noturīgāku, konkurētspējīgāku un ilgtspējīgāku Eiropu" ([1]) izklāstīto redzējumu, šajā atzinumā izvēle ir vērsta uz ķīmijas, kiberdrošības un metalurģijas nozari, ņemot vērā Versaļā un Granadā noteikto vispārējo pieeju, kas vēlāk tika atkārtoti apspriesta saistībā ar 2024. gada 4. marta Antverpenes deklarāciju ([2]).

2.5. Ir iecerēts, ka rūpniecības rīcības plāns dos iespēju pārskatīt mūsu nozaru rūpniecības stratēģijas, lai izdotos īstenot visus pārkārtošanās procesus un pārvarēt problēmas, ar kurām tās saskaras. Mūsu rūpniecības nozarēm galvenās prasības ir šādas:

— radīt drošu piekļuvi kritiski svarīgajām izejvielām (KSI) ([3]);

— uzņēmumus pārvaldīt oglekļa un ūdens resursu ziņā efektīvā veidā ([4]), lai reaģētu uz kopsakaru enerģija/ūdens/KSI;

— integrēt ar digitalizāciju saistīto progresu ([5]);

— piekļūt finanšu avotiem un

— nodrošināt kvalificētu darbaspēku, tālākizglītības un pārkvalifikācijas programmas, īpašu uzmanību pievēršot maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), tostarp ieviešot cilvēkresursu un sociālo ceļvedi ([6]).

([1]) OV C, C/2024/4062, 12.7.2024., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2024/4062/oj?locale=lv.
([2]) https://cms.antwerp-declaration.eu/uploads/declaration.pdf.
([3]) OV C 349, 29.9.2023., 142. lpp.
([4]) OV C, C/2024/4062, 12.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4062/oj, un EESK atzinums OV C, C/2024/4659, 9.8.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4659/oj.
([5]) OV C, C/2024/4062, 12.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4062/oj.
([6]) OV C, C/2024/4659, 9.8.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4659/oj.

2.6. Lai saglabātu uzņēmumu konkurētspēju situācijā, kad tie ne vienmēr sacenšas vienlīdzīgos apstākļos ar konkurentiem, vienotais tirgus ir no jauna jādinamizē, kā tas ierosināts *Letta* ziņojumā un *Draghi* ziņojumā, jāveicina progresīva pētniecība un inovācija tādās nozarēs kā mākslīgais intelekts (MI), kvantu tehnoloģijas, biotehnoloģijas, progresīvi materiāli, neto nulles emisiju tehnoloģijas, un jāuzlabo piegādes un transporta ķēdes, vienlaikus atvieglojot kredītu pieejamību.

2.7. Šie milzīgie izaicinājumi rodas laikā, kad uzņēmumi saskaras ar visdziļāko ekonomikas lejupslīdi pēdējo desmit gadu laikā, kad pieprasījums krītas, ražošanas izmaksas pieaug un investīcijas tiek novirzītas uz citiem reģioniem. Vairāk nekā jebkad agrāk uzņēmumiem ir steidzami vajadzīga skaidrība, paredzamība un uzticēšanās Eiropai un tās nozaru rūpniecības politikai.

2.8. Būdami līderi klimatrīcības jomā, mūsu uzņēmumi, tostarp tie, kas darbojas stratēģiskās nozarēs, varētu nonākt neizdevīgākā konkurences situācijā, jo uz tiem attiecas stingrāki vides standarti nekā tie, kuri jāievēro citiem globālajiem dalībniekiem. Lai risinātu šo situāciju, rūpniecības nozari varētu no jauna nostādīt vienlīdzīgā situācijā ar tās konkurentiem, šajā nolūkā īstenojot politikas pasākumus, kas varētu mazināt oglekļa emisiju pārvirzes risku, vienlaikus paverot ceļu uz vadošajām pozīcijām rūpniecisko tehnoloģiju jomā.

2.9. Pārkārtošanās uz ilgtspējīgu ekonomiku sniedz ES iespēju kļūt par līderi jaunajās tīro tehnoloģiju nozarēs, kā arī kalpo par katalizatoru rūpniecības modernizācijai. Paveras divas iespējas: tiekties uz tehnoloģisko līderību atjaunīgo un ūdensefektīvu energoresursu jomā un īstenot apritīgāku ekonomiku.

3. **Noturīgas un konkurētspējīgas rūpniecības nozares**

3.1. Rūpniecības nozaru izaicinājumi ir šādi:

— pielāgot savu spēju integrēt jaunas konkurences prasības un demonstrēt lielāku noturību;

— absorbēt satricinājumus un elastīgi reaģēt uz tirgus prasību izmaiņām;

— balstīt savas pamatnostādnes ne vien uz izmaksām, bet arī uz citiem kritērijiem, lai pienācīgi ņemtu vērā pakalpojuma un kvalitātes, vides aizsardzības un cilvēkresursu saglabāšanas (kvalitatīvas darbvietas) aspektus;

— uzlabot savu veiktspēju enerģijas un materiālu izmantošanas ziņā, vienlaikus optimizējot konkurētspējas līmeni pasaules tirgos;

— saglabāt augstu investīciju līmeni tehnoloģiskajā inovācijā;

— vieglāk piekļūt ES un valstu iespējkapitālam.

3.2. Lai to panāktu, uzņēmumiem ir vajadzīga piekļuve banku iestādēm, kas atbalsta ES rūpniecības politiku. Privātā sektora un banku finansējuma pieejamībai būs izšķiroša nozīme. Neraugoties uz augsto parāda un inflācijas līmeni, kas ierobežo tā rīcības brīvību, publiskajam sektoram arī turpmāk jābūt būtiskai lomai piekļuvē finansējumam, bet būtu jāizmanto arī privātā sektora resursi, vajadzības gadījumā novirzot mājsaimniecību uzkrājumus uz ienesīgākiem finanšu aktīviem.

3.3. Atveseļošanas un noturības mehānismam un struktūrfondiem un reģionālajiem fondiem vajadzētu būt orientētiem uz to, lai pēc iespējas drīzāk integrētu un veidotu pasaules līmeņa ES infrastruktūru enerģētikas, digitālajā, oglekļa uztveršanas, izmantošanas un uzglabāšanas, kā arī reciklēšanas jomā, jo tie ir svarīgi projekti visas Eiropas interesēs. Ir jāatslogo pārrobežu transports, jāattīsta Eiropas komunikāciju tīkli un jālikvidē šķēršļi, kas kavē atļauju izsniegšanu rūpniecības pārveides projektiem.

3.4. Tāpat saistībā ar notiekošajām pārmaiņām būs vajadzīgs ievērojams skaits arvien kvalificētāku darba ņēmēju. Tomēr kvalificēts darbaspēks darbam atjaunīgās un digitalizētās enerģijas jomā Eiropas Savienībā ir retums, gatavība mobilitātei dažkārt ir zema un darba devēji saskaras ar sīvu konkurenci no saistīto darbības nozaru puses. Tiek lēsts, ka šis darbaspēka trūkums palielināsies gan darba ņēmēju, gan vadītāju vidū. Tajā pašā laikā MI attīstība rada iespējas un izaicinājumus, kurus vēl ir grūti novērtēt, jo tas pārspēj cilvēkus datu vākšanas un analīzes vai pat ar dizainu saistīto uzdevumu veikšanā. Runa ir par jaunu industriālo revolūciju, kas prasa jaunu kultūras sistēmu un jaunas prasmes, kuras vajadzīgas jaunām augsti kvalificētām darbvietām.

3.5. Ir svarīgi, apkopojot nozaru līmenī izteiktās vajadzības, iegūt konsolidētu priekšstatu par vajadzīgajām prasmēm, ņemot vērā vecuma piramīdas maiņu, kā arī cilvēku ienākšanu darba tirgū un aiziešanu no tā.

3.6. Šajā kontekstā EK ir jāveic uzticami pētījumi. Lai sekmīgi īstenotu šo pārkārtošanos, vajadzības gadījumā varētu piemērot sociālos pasākumus ar mērķi optimizēt pozitīvās pārmaiņas un mazināt negatīvos traucējumus sabiedrībā. Tajā pašā laikā ir jāveido izcilības centri ar mērķi nodrošināt kvalificētu darbaspēku.

3.7. Intensīvāka globālā konkurence, ko izraisa jaunu ekonomiku parādīšanās, paver iespējas vēl vairāk izmantot ES vienotā tirgus, viedās specializācijas un paplašinātas savienotības, kā arī globālo vērtības ķēžu potenciālu, taču vienlaikus tā saistās ar pieaugošu risku, ka ekonomiskā atkarība var tikt izmantota ģeopolitiskiem mērķiem un ka var rasties ļoti spēcīgi globāli monopoli.

3.8. Tāpēc ir jāstiprina ES stratēģisko ekonomisko priekšrocību noturība un šajā nolūkā jāaizsargā intelektuālā īpašuma tiesības un kritiskā infrastruktūra, lai izvairītos no ārējās kontroles un atjaunotu ekonomiskās varas līdzsvaru nolūkā atgūt stabilas un drošas piegādes ķēdes. Eiropas Savienībai ir jāstiprina sava spēja noteikt kopējus ekonomikas mērķus un rīkoties neatkarīgi.

3.9. Saskaņots diplomātiskais darbs būs izšķiroši svarīgs, lai nodrošinātu, ka pārkārtošanās uz ilgtspējīgu ekonomiku kļūst par pasaules mēroga pasākumu. Eiropas Savienībai ir milzīga iespēja apliecināt un saglabāt savu vadošo pozīciju klimata diplomātijā ar nosacījumu, ka tā turpinās būt ilgtspējīgas pārkārtošanās virzītājspēks un atbalstīs globālu atbildīgu pārmaiņu kustību.

4. **Ķīmijas un ar veselību saistīto produktu nozare**

4.1. Ķīmija ir gan viena no nozarēm, kas ir izšķiroši svarīga stratēģiskajai autonomijai, gan viena no nozarēm, kura ir visvairāk cietusi pasaules ekonomikas lejupslīdes, vietējo noieta tirgu vājināšanās un konkurētspējas mazināšanās dēļ, jo Eiropā ir augstākas enerģijas un izejvielu cenas. Uz šo situāciju ir reaģējuši tikai ar veselību, un it īpaši ar farmāciju, saistītie ķīmijas sektori.

4.2. Eiropas ķīmiskajai rūpniecībai ir jāvirzās uz klimatneitralitāti; tai ir būtiska nozīme pārmaiņu pārvaldībā daudzās rūpniecības nozarēs. Eiropas Savienībai ir jātur līdzsvarā savi vērienīgie vidiskie un konkurētspējas mērķi un šajā nolūkā jānodrošina, lai tās tiesību akti ķimikāliju jomā būtu efektīvi un veicinātu inovāciju un lai ES pieeja būtu balstīta uz risku, nevis plašiem produktu aizliegumiem, vajadzības gadījumā izmantojot "regulatīvās smilškastes" formulu.

4.3. Ķīmiskā reciklēšana pašlaik nav pietiekami attīstīta, jo trūkst atbilstoša tiesiskā regulējuma. Pateicoties inovāciju atbalstošiem pasākumiem un radot vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ieviešot reciklēšanas ķēdes un skaidrus veidus, kā "reģenerēt" pēclietošanas plastmasu, kas citādi tiktu eksportēta, sadedzināta, apglabāta poligonos vai izšķērdēta, būtu jāizmanto viss ķīmiskās reciklēšanas potenciāls.

4.4. Ir vajadzīgi ES noteikumi, kuru mērķis būtu kā papildu risinājumu mehāniskajai reciklēšanai atbalstīt ķīmisko reciklēšanu, lai varētu piesaistīt investīcijas šajās tehnoloģijās un palīdzēt ES sasniegt mērķus reciklētā materiāla jomā. Būtiska ir masas bilances metode, kas ļauj pakāpeniski aizstāt (neatjaunīgā) fosilā kurināmā satura procentuālo daļu ar produktiem no aprites resursiem.

4.5. Lai nodrošinātu ķīmiskās reciklēšanas intensifikāciju un pilnīgu ieviešanu, ir jārīkojas saskaņā ar šādiem pamatprincipiem:

— palielināt partnerībā balstītu sadarbību, lai veicinātu inovāciju un investīcijas līdzīgi Plastmasas aprites aliansei;

— pārcelt ķīmijas rūpniecību uz ES teritoriju un izvietot ES teritorijā lēmumu pieņemšanas centrus;

— vienādot standartus pārredzamai masas bilances pieejai ar kvalitātes standartiem attiecībā uz šķirotiem/iepriekš pārstrādātiem plastmasas atkritumiem, vienlaikus izmantojot aprites cikla analīzi, lai mērītu ietekmi uz vidi;

— izveidot vienotu un atvērtu sekundāro tirgu, lai nodrošinātu nepārtrauktu plastmasas atkritumu piegādi ķīmiskās reciklēšanas rūpnīcu darbībai.

4.6. Attiecībā uz produktiem, kas saistīti ar veselību, biotehnoloģijai un bioražošanai ir izšķiroša nozīme ķīmiskajā rūpniecībā, un tās piedāvā daudzas iespējas izstrādāt ilgtspējīgus ļoti augstas veiktspējas produktus, vienlaikus stiprinot stratēģisko autonomiju ([7]).

4.7. Veselības un farmācijas nozares būtu jāstimulē, tostarp ar vērienīgu Kritiski svarīgo zāļu aktu, lai novērstu ES atkarības un stiprinātu mūsu suverenitāti, noturību, kā arī inovācijas un ražošanas spēju ([8]).

5. **Kiberdrošības sektors**

5.1. Industriālais lietu internets ir būtiska ceturtās industriālās revolūcijas (jeb "rūpniecības 4.0") sastāvdaļa, kas ietver daudzus konceptus un tehnoloģijas, piemēram, MI, mākoņdatošanu un papildināto realitāti, bet nav pietiekami aizsargāta un joprojām ir grūti kontrolējama.

5.2. Digitālajā jomā līdztekus informācijas un komunikācijas tehnoloģiju standartizācijas prioritātēm, kas noteiktas digitālā vienotā tirgus vajadzībām, arī Eiropas Digitālajā stratēģijā, Datu stratēģijā un ES MI aktā ir atzīts, ka svarīgi ir pieņemt standartus nākamās paaudzes tehnoloģijām, un tāpēc tika ieviesta standartizācijas stratēģija.

5.3. Daži MI lietojumi var apdraudēt iedzīvotāju tiesības un demokrātiju, un te runa var būt par biometriskās kategorizācijas sistēmām, kurās tiek izmantoti sensitīvi raksturlielumi, sejas attēlu nemērķēta izgūšana no interneta vai videonovērošanas ierakstiem, lai izveidotu datubāzes sejas atpazīšanai, emociju atpazīšanai darbavietā un izglītības iestādēs, sociālai vērtēšanai vai arī lai radītu mākslīgā intelekta sistēmas, kas manipulē ar cilvēka uzvedību. Visi šie aspekti prasa pastiprinātu un pastāvīgu uzraudzību.

5.4. Kiberdrošības jomā ES saskaras ar pieaugošiem riskiem un sarežģītiem apdraudējumiem. Lai novērstu pašreizējo sadrumstalotību un veicinātu ciešāku sadarbību starp dalībvalstīm, ir būtiski pastiprināt koordināciju un mudināt dalībvalstis apmainīties ar informāciju par uzbrukumiem, kas pret tām ir vērsti, neraugoties uz to, ka ar nacionālo drošību saistītā informācija ir sensitīva.

5.5. Dalībvalstīm pastāvīgi jāvērtē ES komunikācijas infrastruktūru un tīklu risks. Ir jāidentificē daudzi komunikācijas infrastruktūras un tīklu apdraudējumi, piemēram, iznīcinātājļaunatūras (piemēram, *wiper malware* ("stiklu tīrītājs")), izspiedējprogrammatūras (*ransomwares*) uzbrukumi, uzbrukumi piegādes ķēdēm, fiziski uzbrukumi, sabotāžas utt.

5.6. Pastāvīgās izmaiņas, anonimitāte un robežu neesamība kibertelpā rada gan iespējas, gan riskus informācijas sabiedrības darbībai individuālā, valstu un starptautiskajā līmenī. MVU saskaras ar nopietniem kiberdrošības riskiem, un kiberuzbrukumi tiem bieži ir postoši. Tādēļ būtu jāievieš preventīvas tehniskās palīdzības programmas, kurām varētu piekļūt visi uzņēmumi.

([7]) OV C, C/2024/6026, 23.10.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6026/oj.
([8]) OV C, C/2024/1568, 5.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1568/oj, un OV C, C/2024/3387, 31.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3387/oj.

6. **Metalurģija**

6.1. Nepietiekama uzmanība tiek veltīta problēmām, kas skar metalurģiju, kura nav tikai tērauda apstrāde vien; faktiski metalurģija ir svarīga dažādiem sektoriem: tā nodrošina īpašus sakausējumus aeronautikai, elektronikai, celtniecībai, automobiļu rūpniecībai, ātrvilcieniem un kodolenerģijai, nemaz nerunājot par lietojumiem ikdienas dzīvē (alumīnija skārdenes, klēpjdatori utt.).

6.2. Jākonstatē, ka tērauda nozarē daudzi lēmumu pieņemšanas centri vairs neatrodas Eiropā, bet, piemēram, Indijā, savukārt Eiropā joprojām tiek turpināta progresīvā pētniecība. No tā izrietošais ģeogrāfiskais un intelektuālais attālums starp lēmumu pieņemšanas, ražošanas un pētniecības centriem bieži izraisa prasmju zudumu metalurģijas jomā.

6.3. Rezultātā veidojas kaskādes efekts; sakarā ar metalurģijas izņemšanu no mācību programmām samazinās augstskolu ieinteresētība, izglītības līmenis no tā cieš, samazinās industriālo disciplīnu pievilcība, trūkst jaunu pētnieku un inženieru, samazinās darba vietu skaits, algas pazeminās, profesija zaudē savu pievilcību, nozare brūk, savukārt vajadzības saglabājas un turpina strauji augt.

6.4. EESK uzskata, ka metalurģijas nozares turpmāka lejupslīde ir nepieņemama, jo tā var nopietni apdraudēt mūsu stratēģisko autonomiju, visas mūsu rūpniecības nozares (dzelzceļu, kodolenerģētiku, jūrlietas, kosmosu, autobūvi, aizsardzību utt.) un līdz ar to arī mūsu rūpniecības nākotni.

6.5. EESK atzīst, ka jaunā 2020. gada industriālā stratēģija ir ielikusi pamatus rūpniecības politikai; tomēr aptuveni piecus gadus vēlāk daudzās vājās vietas, kas tolaik tika konstatētas, nav zaudējušas aktualitāti un strukturālie risinājumi kavējas. Vairāk nekā jebkad agrāk Eiropai ir nepieciešams izstrādāt industriālo kursu, ar ko atbalstīt zaļo kursu un aprites ekonomikas rīcības plānu, stiprināt industriālās alianses metalurģijā, izmantojot svarīgus kopīgu interešu projektus, reindustrializēt daudzas pamestas teritorijas nolūkā no jauna radīt kvalitatīvas tuvienes darbvietas.

6.6. Lai nodrošinātu tirgus iespējas ES stratēģiskajām nozarēm, svarīgi ir arī orientēt 450 miljonus patērētāju uz ES produktiem, nosakot ilgtspējas, apritīguma un oglekļa pēdas standartus, kas ļaus vienotajam tirgum stiprināt savu leģitimitāti.

Briselē, 2024. gada 4. decembrī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Oliver RÖPKE